

בעזרת השי"ת

גליון פרשת יתרו

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ רבי יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

שיחת מז"ר שליט"א לפרשת יתרו

הנה דיברנו כבר בענין הקריאה מעוררת את הזמן, ועתה בפר' יתרו שקוראים את ענין קבלת התורה זה הזמן להתעורר לקבלת התורה מחדש בכוחות חדשים בהתחדשות מיוחדת, כי התורה הק' היא החוט המקשר בין בני ישראל לאביהם שבשמים באשר התורה הק' בה תלה השי"ת את השפעתו בעולם, כדאי' בחז"ל בראתי יצה"ר בראתי תורה תבלין, שהשי"ת ברא את עולמו להיטיב לבריותיו וחלק מההטבה הוא ענין הבחירה וכח ההתנגדות הבא מהיצה"ר שישקיע האדם את כוחו ומרצו בהבלי ותאוות העולם הזה, וזאת בכדי שיתגבר האדם על יצרו ויזכה לנחול ב' עולמות עולם הזה ועולם הבא.

ולכן ברא השי"ת לאדם נשמה רוחנית שע"י נמשך האדם לחיי רוח ודבקות הבורא, ומאידך גוף גשמי המושך את האדם לגשמיות ותאוות העולם, ועבודת האדם היא להתגבר על כוחות הגוף ולהאיר בהם את אור הנשמה שהוא יהיה המושל ולא הגוף ותאוותיו.

ולזה ריחם השי"ת על עמו ישראל שיהיה להם את הכח לזכות להטבה הזאת להתגבר על היצה"ר ולהמליך את הנשמה על הגוף לעבור את העולם הזה בשלום כל א' במספר שנותיו שקיבל מן שמיא למען יוכל לתקן מה שצריך לתקן בזה העולם, ויגיע בבוא זמנו לעולם הבא בלי בושה רק בתיקון נפשו האמיתי, אזי נתן השי"ת לעמו מתנה יקרה עד למאוד היא תורתנו הקדושה, תורת חיים שבעת שהאדם עמל בתורה והולך בדרך התורה מתקשר על ידה בכל לב להשי"ת ונעשה רוחני נעשה מציאות של תורה, וכן על ידה מקבל כח עליון להתגבר ולהכניע את היצה"ר ומזכך את גופו הגשמי ומקרבו והופכו לרוחני שיוכל לבצע את תפקידו בעולם.

שהאדם ההולך אחר תאוותיו נעשה עבד לגוף הגשמי שלו ואז אור נשמתו נשלט ע"י חושך הגוף והרי הוא כמו במאסר כבול לעניני הגוף ותאוותיו, אבל בעת שהאדם עוסק בתורה ומקיים את התורה נדבק בה' ויוצא ממאסר הגוף, ולכן תקנו חז"ל לקרוא בתורה בימי שני וחמישי שלא יעבור אפי' על האדם הפשוט ביותר בישראל יותר מג' ימים בלי התורה הק' שלכל הפחות יחזיק את עצמו בזה.

אולם כל בר ישראל בכל מקום שהוא ובכל מצב שהוא, חיוב גמור עליו לעסוק בתורה שנא' והגית בו יומם ולילה, וכד"א ודברת בם ודרשו חז"ל בם ולא בדברים

בטלים. שהאדם ישתדל בכל עת ורגע שיכול ללמוד את התורה הק' תורת חיים שעיי"כ יקבל כח רוחני כח עליון ודעת נכון לעבור את העולם הזה בשלום להתדבק באבינו רועינו חי החיים, ועיי שעוסק בתורה מעבירים ממנו כל מיני שטיות והבלי וכל מיני עולות של העולם הזה כמאמר חז"ל אבות פ"ג משנה ה': רבי נחוניא בן הקנה אומר כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ:

ובאבות דר"נ כתב: ר' נחוניא אומר כל הנותן ד"ת על לבו. מעבירין ממנו הרהורי חרב והרהורי רעב והרהורי זנות והרהורי שטות והרהורי יצר הרע והרהורי דברים בטלים והרהורי עול בשר ודם.

וע"כ זה הזמן להתחזק בכל עוז לאחוז בתורה הק', ואפי' מי שקשה לו וטרוד בפרנסתו לא יעזוב את פרנסת נשמתו ויקבע לעצמו שיעורים בכל עת שיכול להרבות ולטפח את הקשר האמיתי בינינו לאבינו שבשמים עיי התורה הק' סם חיים.

אמנם הרואה יראה שפרשה זו יוצאת בימי השובבי"ם, והוא ע"ד חג מתן תורתנו היוצא תמיד אחר ז' שבועות ימי העומר, שאחר שנטהרו מוזהמת מצרים באו לקבלת התורה, וכן הרוצה לזכות לכתר תורה ולאור התורה לסם החיים של התורה שתביא אותו לכוחות הקדושה והרוחניות, עליו לקדש ולזכך את עצמו מכל הטומאות למיניהם ולחזק את עצמו בכל ענינים שבקדושה, בשמירת העינים, המחשבות, הדבורים, והברית קודש, כי לא התלמוד עיקר אלא המעשה, שגם בימינו רואים להבדיל כל מיני גויים ואנשים שלא שומרים תורה ומצוות שלומדים גמרא ואפי' קבלה רח"ל, לטעם שהם רוצים הנאה מחכמת התורה אולם אין להם שום קשר ושיכות עם קדושת התורה, ואצלם התורה היא חכמה בעלמא, כי אור קדושת התורה זורח ומאיר על מי שמקדש את עצמו ולומד את התורה בשביל להתקשר בקשר חזק ואמיץ עם אבינו רועינו, אולם מי שלומדה כחכמה בעלמא אין לו מהתורה הק' מאומה. ועיין כ"ז בסה"ק דרך ה' לרבינו הרמח"ל בחלק שני פ"ד שם ביאר כל ענין זה בארוכה, וכתב שם שהלומדה לשם חכמתה בלבד הרי הוא כקורא אגרת. עיי"ש דב"ק דברים כדרבנות.

ולכן יש לעמוד תמיד על המשמר לקדש את עצמו בכל עת לשמור את עצמו מאוד בכל עניני הקדושה, והשומר את עצמו בקדושה וטהרה זוכה להשפעות עצומות ברוחניות ובגשמיות, וגם פרנסתו מצויה בשפע גדול, ובעת שלומד את התורה בקדושה וטהרה כדבעי היא משפעת עליו אור ושפע גדול להתקרב אל ה'.

ולכן לכל הפחות פעם אחת בימי השובבי"ם יש לעשות יום תשובה מיוחד על עניני הקדושה הטעונים אצלו תיקון, וביום זה יתענה האדם ויפדה את התעניות שחייב להתענות על מה שפגם בעניני קדושה, וישוב ביום זה מכל מה שפגם, ויקבל ע"ע עול קדושה וטהרה כדבעי בבית ובחוץ, ואז יזכה בעזרתו יתברך לקבל את התורה וקדושתה כדבעי, ויזכה להגיע לתיקון נפשו האמיתי, ולכל מיילי דמיטב אכ"ר.

ספה"ק מאור עינים

וישמע יתרו

ופירש רש"י מה שמועה שמע ובא קריעת ים סוף ומלחמת עמלק והוא תמוה לכאורה שהרי הכתוב פירש בהדיא מה שממע את אשר עשה וגו' כי הוציא וגו' ולמה הניח פשוטו של מקרא ודרשו בענין אחר:

אך הן אמת נודע כי התורה ניתנה לנו להורות לנו את הדרך אשר נעלה בה במסילות בית אל העולה הרמה לדבקה בה ובמצוותיו כמאמר רז"ל בראתי יצר הרע בראתי תבלין שהיא התורה ואמרו עוד אם פגע בך מנוול זה כו' אם אבן הוא נימוח וכו' והנה עינינו רואות כמה אנשים לומדי תורה בפלפול גדול והמה רחוקים מיראת ה' ומעבודתו והיצר הרע שלם אצלם שלא נימוח ולא נתפוצץ כלל. אבל באמת דבר ברור הוא שגם תורה אין להם שאף על פי שלומדים אין נקרא אצלם תורה כי בחינת מה שנקרא תורה להיותה מורה דרך לעבודת השם יתברך ונותנת עצה לדבקה בהשם יתברך לא לזולתו והם אינם לומדים לכוונה זו ואדרבה המה מתפארים בה ומערבים טוב ברע וזהו היה חטא אדם הראשון בעץ הדעת טוב ורע שהיה מערב טוב עם רע הכל ביחד אמנם היות להם הסיבה המונעת מהתקרב בעבודת השם יתברך עם היותם לומדים תורה הוא על פי מה שאמרו רז"ל בענין עיקר לימוד התורה ואמרו על פסוק (תהלים א', ב') כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו וגו' בתחלה נקרא תורת ה' וכשעמל בה נקרא תורתו וצריך להבין דברי חכמים למה הוא כך ומה היה חסר אם לא היה נקרא תורתו והיה לומד תמיד בתורת ה' אך יובן עם מה שאמור שהתורה היא מורה דרך וצריך כל אחד בעת לימודו לשמוע בקול מורה דרך שבה להורות לו איך יתנהג בתורתו ועבודתו וזה נקרא

תורתו על שם של אדם בפרטות לכל אחד ואחד ועל כוונה זו אמר הכתוב (משלי כ"ח, ט') מסיר אזנו משמוע תורה דהוי ליה למימר מסיר פיו מללמוד תורה אבל לפי משה שאמור אתי שפיר שכל אדם יטה אזנו לשמוע בלימודים שלומר לשמור ולעשות לאהבה את ה' ולעבדו ואם ככה לעיכובא דוקא כדבר הזה יעשה האדם וחי בהם חיי עולם ועל זה אמרו רז"ל אם אבן הוא נמוח כו' אמנם הדבר שמביא לזאת המדריגה לשמוע בקול תורתו הוא ענין קריעת ים סוף שצריך שיוקע מקודם ים החכמה העליונה שיכנס בה האדם בחכמה הזאת ואז יהי מהר לשמוע בקול התורה לפוצץ הרי היצר הרע כאמור וזהו שפירש רש"י והוא מאמר רז"ל מה שמועה שמע ובא פירוש איזה סיבה גרם לו לשמוע שהרי כל האומות שמעו כל הנסים והמופתים ואף על פי כן לא נתגיירו זולת יתרו ובודאי אין זה כי אם שהיה בו ניצוץ קדוש ועל כל פנים צריך שיוקדם איזה סיבה קודמת לשמיעה לזה אמר קריעת ים סוף כאמור שנקרע ים החכמה העליונה שעל ידי קריעת ים סוף בגשמי בעולם התחתון כן נקרע גם כן בעולם העליון ברוחני בים החכמה עליונה ואז גם כן נכנסו ישראל בים החכמה ואז יוכלו לקבל את התורה בזמן מועט שהרי בחדש השלישי בששי בסיון קבלו את התורה על הר סיני ואיך היה יכולת בידם כל כך בזמן מועט והלא בעמדם על הים היה קטרוג עליהם לומר הללו עובדי עבודה זרה והללו כו' ובזמן מועט כזה ששהו עד ששי בסיון קבלו התורה על הר סיני אך עם מה שאמור יובן בקריעת ים סוף בגשמי נקרע גם כן ברוחני ים החכמה ונכנסו ישראל בחכמה עליונה וזהו קריעת ים סוף, ומלחמת עמלק פירוש מלחמת היצר הרע שיצר הרע הוא הס"א שנתלבש בעמלק ביום הלחמו עם ישראל נצחוהו על ידי קריעת ים סוף שהיה להם מתחלה שהוא כמאמר רז"ל אם אבן הוא נימוח כו' כאמור לעיל והבן:

ספ"ק אור לשמים

וישמע יתרו כהן מדין וכו' (יח, א).

נ"ל, דהנה תכלית העבדות של אדם הוא שיהיה רצונו ותשוקתו תמיד שיתפעל בעולם רצונו ית"ש כאשר עלה ברצונו הפשוט לברוא את העולם להיטיב לברואיו (ע"ח ש' הכללים פ"א), צריך האדם העובד להשי"ת להמשיך רצונו ית"ש, ורק רצונו ית"ש יתפעל בזה העולם, ומי שהולך בד"ז הוא בעיניו להותר ואין, בראותו שעדיין לא יצא ידי

חובתו כראוי, כי מי לנו גדול ממשה רבינו ע"ה ואעפ"כ היה בעיניו כאפס ואין באמרו ואנחנו מה (שמות טז, ז), רק שצריך האדם ההולך בד"ז להמשיך האור הק' משעשועי דמלכא, שישמח במדת אין ויהיה לו תענוג ונחת רוח ממדה זו, כמו שמצינו במשה רבינו ע"ה ששמח במדה זו כמו שאנו אומרים (עמידה דשחרית דשבת) ישמח משה במתנת חלקו, ומי שהולך בד"ז יוכל להמתיק דינין, וברוכים הצדיקים שמהפכין ממדת הדין למדת הרחמים (בר"ר עג, ג):

וזפ"ה וישמע יתרו, שמי שהוא בעיניו למותר ואין זוכה שבא אליו הארה שיוכל להמתיק דינין וכנ"ל, וזה כהן מדין - דהיינו מדין עושה רחמים שמרומז על כהן שהוא חסד (זח"ג קמה.), חותן משה - והצדיק הזה שממתיק דינין פועל יחודים וזיוויגים בהקדושה, כי הקליפות מונעים זאת ח"ו, והצדיק הזה שממתיק דינין מהפך מדת הדין למדת הרחמים ופועל זיוויגים ויחודים, וזה מרומז בתי' חותן משה, כי משה סוד הדעת כידוע (זח"ב רכא.). את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו, כי כל כוונת השי"ת היה בבוראו עולמו רק בשביל ישראל להיטיב להם וכנ"ל, וזהו את כל אשר עשה אלהים היה בשביל למשה ולישראל עמו. והצדיק שהולך בדרך הנ"ל זוכה שממשיך לישראל מטובו ושפעו יתברך מה שהיה בכוונת בריאתו:

ספ"ק תפארת שלמה

ויקח יתרו וגו' עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם וגו' לפני האלהים.

הדקדוקי נראה מבואר. דמקודם כתיב שלקח עולה וזבחים ואח"כ כתיב לאכל לחם. אולם יש לרמוז בזה גודל מעלת אכילת הצדיקים הוא יותר מכל הקרבנו, כאשר ידוע כי עיקר ענין הקרבנות הוא לתקן פגם אדה"ר אשר מאז נתערבו ניצוצי הקדושה בכל הברואים ובכל המאכלים וענין הקרבן הוא לקרב הכל למקור הקדושה מכל הארבע יסודות כמ"ש (ויקרא ב, יג) על כל קרבן תקריב מלח מבחי' דומם. ועצי המערכה הם מבחי' צומח. והבהמ' אשר יקריבו היא מבחי' חי. והכהן המקריב הוא מבחי' מדבר. ועי"ז מתיחדים ומתקרבים כל היסודות לתקן כל הני"ק שהיו מגולגלים בבהמות וז"ש (שם א, ב) אדם כי יקריב מכם מן הבהמה. פי' בחי' אדם הוא המקריב מה שהיה מגולגל בין הבהמה וזה ענין הקרבנות. אמנם מעלת הצדיקים הוא ג"כ להעלות כל הני"ק כמ"ש (יומא כח, ב) קיים אברהם אבינו אפי' עירובי תבשילין. פי' מה שהוא מעורב בין התבשילין הני"ק היה מקיים אותם להביאם אל גבול הקדושה. וז"ש אל המלאכים כשבאו אצלו (בראשית יח, ה)

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם ואחר תעבורו. ולכאורה תמוה וכי זה דרכו של א"א ע"ה מכניס אורחים ורצונו להטיב יאמר תיכף אחר תעבורו כמי שהוא מצפה שילכו מהר לדרכם להקל עולו מהם. אך רמו להם תועלת מאכלו של הצדיק להעביר מהאדם הסט"א ולבטל היצה"ר שנקרא אחר כמ"ש (שמות לד, יד) לא תשתחוה לאל אחר. וזה ג"כ היה מרמו להם כי גם אחר שתעבורו מכאן לבא לביתכם יהיה לכם תועלת להיות נשמרים מתאות החיצוניות ותזהרו לאכול בקדושה. כמו שהורה לנו הבעש"ט זי"ע והפליא עצה והגדיל תושיה מכל הדורות שלפניו לרומם כבוד הבורא להרבו' תלמידים להורות להם דרכי הקדושה וטהרה בתורה לשמה והכנת התפלה כאשר עינינו רואות מכל צדיקי הדור תלמידי תלמידיו אשר מפיהם אנו חיים וכל הדבוקי' בהם יצליחו ויעשו פרי. וכה אמר כי כל מי שזוכ' להיות משובתי שבת מאוכלי שולחנו הוא נותן בו סם חיים להיות בקרבו רפואה להוושע מכל התאוות וגם פועל להבא להתנהג בביתו בקדושה וטהרה. אשר מדרכי הרפואה ע"י בנ"א הוא רק להתרפא מחוליו הקודם אך עודנו צריך שמירה להבא שלא יבא ויחזור אליו ח"ו החולי. ובוזה יפה כח הצדיק ע"י שולחנו הטהור לתת לאדם שמירה להבא להנצל מכל רע כנ"ל. ובוזה יש לרמו מ"ש בא"א ע"ה (בראשית כא, לד) ויטע אשל בבאר שבע. ואמרו חכז"ל אש"ל ר"ת "אכילה" שתיה "לויה. פי' ע"י האכילה ושתיה בביתו שהיה נותן להם ג"כ בחי' לויה ללות אותם לביתם להיות להם שמירה כנ"ל. וז"ש (ברכות סד, א) כל הנהנה מסעודה שת"ח מסובין בה כאלו נהנה מזיו השכינה. כל הוא בחי' צי"ע והנהנה מסעודתו כאלו נהנה מזיו השכינה. וז"ש (תהלים כג, ה, ו) תערוך לפני שלחן נגד צוררי וגו' אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי כי כאשר זוכה לערוך שלחן לפני ה' בקדושה עי"ז ממילא רודף אחריו הקדושה בבחי' טוב וחסד. נחזור לענין הפסוקים שהתחלנו. ויקח יתרו עולה וזבחים וגו' שהיה רצונו להקריב עולה וזבחים אך אח"כ כתיב ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם וגו' לפני האלהים. כי זהו עולה למעלה מבחי' קרבן ביתר שאת אהרן וכל זקני ישראל. עולם הזקנה כיל"ח שהוא למעלה מבחי' החסד. וזה לאכל לח"ם בגימ' מזל"א עולה ע"ח במנין ג' הוי"ת. וזה הוא למעלה מבחי' קרבן דכתיב (שם נא, יט) זבחי אלהים רוח נשברה. וזה לפני אלהים למעלה מזה מבחי' החסד כנ"ל. ובוזה פרשנו בפרשת חיי שרה אצל אליעזר שאמר (בראשית כג, לג, לד) לא אוכל עד אשר אם דברתי דברי ויאמר עבד אברהם אנכי. ודרשו רז"ל שהיו נותנים סם המות במאכלו ועל ידי דברי תורה שאמר היה ניצול מהם. איננו כפשוטו שהיו נותנים בו סם המות במאכלו. רק מאכלם היה אצלו בחי' סם המות כי הוא היה רגיל לאכול משולחנו של א"א ושרה אמנו היא היתה המבשלת ומכנת ואברהם היה מביאו על השלחן בקדושה לכן מאכלם היה אצלו בבחי' סם המות. וכאשר אמר ד"ת מקודם עבד אברהם אנכי היה מעורר בחי' צדיקו של עולם וכל הדבוק לטהור טהור (ב"ק צב, ב), וכן גם עתה בדור הזה בגלות המר בתכלית השפלות בבחי' עמידה כמ"ש (תהלים קלד, א) העומדים בבית ה' בלילות בחי' עמידה בזמן הגלות הדומה ללילה כי בזמן הגאולה היינו בבחי' הולך ממדריגה למדריגה כמ"ש (שמות יג, כא) וזה' הולך לפניהם יומם. אך עכ"ז אנו יכולים לעורר חסדי אבות

ממדריגת הצדיקים אשר לפנינו זי"ע ממה שאנו מזכירים אותם לדבר מהם מגודל
קדושתם ומעלתם. יהי ה' עמנו כאשר היה עם אבותינו. אמן:

בית המדרש

"דברי – שלום"

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א
רחוב מהרש"ל 11 בני ברק

הננו להודיע לקהל הקדוש, שבע"ה
ביום החמישי כ"ג לחודש שבט
נערוך כאן בבית מדרשינו:

**סדר תפילת מנחה
ותיקון שובבי"ם**

לרבותינו האר"י והרש"ש זיע"א לתיקון
וזיכוך הנפש המסיים את ימי השובבי"ם

בסיום התיקון יתקיים מעמד נורא הוד
מסירת מודעה והתרת קללות
הנערך מידי שנה

תפילת מנחה: 4¹⁵ בדיוק.

תפילת מעריב: 5⁵⁵.

יש לקבל תענית ביום ד' בתפילת המנחה.